

властенъ Богъ, да предпочте съ честь корото ще: кой може да МѢ съспротиви въ това? „Бóли бо Єгѡктò протѣвитисѧ мóжетъ?“ Иаковъ и Юаннъ ако и наистинъ да сѧ такыва апостоли, както и дрѣгъти: обаче надъ всичкыты дрѣгы апостоли, они имѧтъ отличнѧ милость, Христовото средство: дѣврѣ. Нъ въ Бога, дѣмамъ, нѣма лицеприѧтіе. Богъ не глѣда ни на посрѣдничество, ни на средство. Ревекка могла да измами Исаака, и да стори обидѧ: защото той бълъ человекъ. Саломіа не може да склони Христа да стори лицеприѧтіе: защото Той е Богъ. „Не вѣста чesѡ прóсита, нѣсть моé дати, но ѡмже оуготóвано ёсть.“ Като да дѣмаше: Азъ отъ моя страна, както не стпѣждамъ никого отъ моята слава: тѣй и не различавамъ никого въ славата си. Нъ достойнѧтъ сѧ предпочита. ѡмже оуготóвано ёсть, тѣкъва Богословѧтъ: приложѧ същымъ достóйнымъ, ѡмже по вытію скоемѢ таковыми, не тóчию ѡ Отца восприѧша: но ѡ сáми севѣ да дóша. (1) И тѣй Богъ, ако и да не глѣда на лице, и иска всичкыти да вѣдѧтъ въ царството МѢ, и не различава никого: обаче предпочита онымъ, които сѧ достойни. Бѣди достойнъ и ты, и ще вѣдешъ предопредѣленъ. Азъ ли да вѣдѧ достойнъ? Какъ? Богъ вѣке отнапредъ знае, че азъ, или съмъ предопредѣленъ за рабъ: или осѣденъ за мѣката. И тѣй, ако съмъ назначенъ за рабъ, то не е нѣждно да сѧ трѣдѧ пóвече, за да го полдѣихъ: ако ли за мѣката, то да сѧ стараѧ за да отвѣгнѧ отъ нея, е сѣтно. И азъ междѢ това не съмъ свободенъ, ни въ едното, ни въ дрѣгото. Предзнаніето Божіе е непогрѣшительно, и непремѣнно трѣвѣва да сѧ свѣде това, цото предвиди Богъ. А напротивъ, ако азъ съмъ свободенъ, за да направѧ да сѧ слѣдчи дрѣго, а не онова, което Богъ предвижда: то споредъ него Богъ сѧ излѣгва въ предзнаніето Си; което да стане е невъзможно. Какво дѣмашъ ты, о человекѣ-че!! това ли? че кога азъ съмъ свободенъ, то Богъ сѧ излѣгва: а кога не съмъ свободенъ, то Богъ ма излѣгва?—Излѣгва ма, защото сѧ ұстата на пророцыте и апостоли, сѧ своите ұста ма выка на показаніе, и Той знае, че азъ нѣмамъ никакежъ своводѧ за да сѧ покажѧ. Излѣгва ма, защото ма выка, да си земѧ кръста, и да вѣрвѧ слѣдѧ Него: а Самъ дѣржи свързано моемо ценіе. Излѣгва ма, защото ми заповѣдѣва да МѢ вардѧ заповѣдиты: а отнелъ е отъ

[1] Слово 314.